

ustanovenia § 4 citov. zák., to sa však podľa sdelenia nižších súdov do-
siaľ nestalo, predložil krajský súd spisy vrchnému súdu proti ustano-
veniu odst. 1 § 396 tr. p. predčasne a vrchný súd sa pustil predčasne
do meritorného rozhodnutia, lebo není vylúčené, že obžalovaní podajú
proti usneseniu krajského súdu odpor podľa § 4 citov. zák. Z toho ply-
nie, že vrchný súd nemal ešte k meritornému rozhodnutiu obor pôsob-
nosti. Je tu tedy zmätok podľa čís. 4 § 384 tr. p., ktorého treba dbať
z úradnej povinnosti. Preto pokračoval najvyšší súd podľa odst. 1 § 34
por. nov., zrušil usnesenie vrchného súdu s hlavným odvolacím pojed-
návaním a pokračovaním, ktoré bolo konané po vyhlásení usnesenia
krajského súdu, a nariadil tomuto súdu, aby ďalej pravidelne podľa zá-
kona postupoval. Zmätočné sťažnosti staly sa následkom tohoto zru-
šenia bezpredmetné a odkazujú sa na toto rozhodnutie.

Čís. 4991.

**Okolnosť, že obžalovaný padelal dopravnú poukážku na zabitý do-
bytok tým cieľom, aby sa vyhnul povinnosti platiť daň z porážky a po-
platok ohľadača mäsa a aby nemusel predložiť pas na poražený doby-
tok, odôvodňuje kvalifikáciu verejnej listiny len podľa § 391 tr. zák., nie
podľa § 392 tr. zák.**

(Rozh. zo dňa 24. apríla 1934, Zm IV 676/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. L. a spol., obžalovaným
zo zločinu falšovania verejnej listiny, na základe verejného pojedná-
vania, konaného následkom zmätočnej sťažnosti vrchného prokurátora,
vyniesol rozsudok, ktorým zmätočnú sťažnosť vrchného prokurátora
dotyčne obžalovaného J. L. zamietol, avšak z úradnej povinnosti na
základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 b) tr. p. zrušil rozsudky
oboch súdov nižších stolíc čo do kvalifikácie trestného činu obžalova-
ného J. M., kvalifikovaného ako zločin padelania verejnej listiny podľa
§§ 391 a 392 tr. zák., a pominutím kvalifikácie podľa § 392 tr. zák. kva-
likoval tento trestný čin obžalovaného J. M. ako zločin padelania ve-
rejnej listiny podľa § 391 tr. zák.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci z úradnej moci presvedčil sa najvyšší súd, že
nižšie súdy kvalifikovali trestný čin obžalovaného J. M., spáchaný za-
čiatkom roku 1930 padelaním dopravnej poukážky zo dňa 12. februára
1930, ako zločin padelania verejnej listiny podľa §§ 391 a 392 tr. zák.
majúc za to, že obžalovaný spáchal čin preto, aby sebe alebo inému
opatril bezprávnym majetkovým osoh alebo iného poškodil; tento majet-
kový osoh videly nižšie súdy v tom, že obžalovaný dopustil sa činu
preto, aby ušiel povinnosti zaplataenia porážkovej dane, poplatku ohľ-
adača mäsa a predloženia pasov na poražený dobytok. Tieto okolnosti
neospravedľujú však kvalifikáciu podľa § 392 tr. zák., lebo účelom fal-
šovania dopravnej poukážky bolo len zakryť, že obžalovaný J. M. sa
vyhnul uvedeným povinnostiam, z listiny samej však — z jej obsahu —

neplýnul obžalovanému žiaden nárok na pominutie zmiených platov a povinností. Preto kvalifikácia podľa § 392 tr. zák. bola vyslovená nesprávne. Tým je daný v neprospech obžalovaného J. M. dôvod zmatečnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., ktorého treba dbať z úradnej povinnosti. Následkom toho postupoval najvyšší súd z úradnej moci podľa odst. 1 § 33 por. nov. a uvedený trestný čin s pominutím kvalifikácie podľa § 392 tr. zák. kvalifikoval ako zločin padelania verejnej listiny podľa § 391 tr. zák. Ponevác zmenou kvalifikácie sa nezmenil základ pre výmeru trestu obžalovaného J. M. (§§ 393, 96 a 99 tr. zák.) a najvyšší súd shľadal obžalovanému vrchným súdom určený trest za jeho vinne primeraný aj po zmene kvalifikácie, lebo táto zmena není za daných pomerov tak významná, aby činila potrebným sníženie trestu, bol rozsudok vrchného súdu vo výroku o treste ponechaný v platnosti.

Čís. 4992.

Přečinu zneužití úřední moci podle § 471 tr. zák. se dopouští i ten, kdo byv přidělen k pomocné službě ve veřejném úřadě, převzal vykonání služebního úkonu, při němž porušil svoji úřední povinnost.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1934, Zm IV 93/34.)

Obžalovaný V. P., inspektor pohraniční stráže, v době, kdy přednosta celního úřadu byl v kursu, odbavil podloudnickou zásilku transitního zboží do Polska tak, že ji přebalil a dal na polský stroj pod uhlí, takže zboží bylo odňato celnímu dozoru. Tím obžalovaný jednak pomohl podloudníkovi L. S. vyhnouti se zaplacení transitního celního poplatku, jednak způsobil škodu československému eráru. Obžaloba tvrdila, že obžalovaný přijal za tuto nedovolenou manipulaci úplatek 500 Kč. Soud první stolice zprostil obžalovaného tohoto bodu obžaloby s odůvodněním, že přijetí úplatku nebylo obžalovanému dokázáno a že jeho závadné jednání jest jen disciplinárním deliktem. Odvolací soud uznal však obžalovaného vinným, a to přečinem zneužití úřední moci podle § 471 tr. zák.

Nejvyšší soud zmateční stížnost obžalovaného V. P. zčásti odmítl, zčásti ji zamítl.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnost obžalovaného V. P. byla založena na důvodech zmatku podle § 385, čís. 1 a), b), 3 tr. ř. Při uplatňování důvodu zmatku podle § 385, čís. 1 a) tr. ř. zmateční stížnost z části brojí proti skutkovým zjištěním odvolacího soudu, najmě, pokud namítá, že není žádného důkazu o tom, že obžalovaný V. P. byl zástupcem přednosta celního úřadu, a vede nový důkaz potvrzením celního úřadu v J. Tento postup zmateční stížnosti je nepřipustný hledíc k ustanovení 3. odst. § 33 por. nov., podle něhož přezkoumání napadeného rozsudku s hlediska věcných důvodů zmatku může se dít jen na základě skutkových zjištění v tom rozsudku obsažených. Tato část zmateční stížnosti je tedy zákonem vyloučena. Jinak se podotýká, že odvolací soud nezjistil, že obža-